

In het jaar 2000 was ik vanuit mijn werk betrokken bij een paddenwerkgroep in Wageningen. Al snel kom je dan in aanraking met RAVON. Meteen lid geworden en zo is het balletje gaan rollen. Destijds was alles heel anders, nauwelijks digitaal. Alle waarnemingen werden één voor één op een waarnemingskaartje ingevoerd en naar de Werkgroep Monitoring in Amsterdam gestuurd. Al snel kwam ik in contact met Annie Zuiderwijk en Ingo Janssen en heb hen ook gegevens geleverd in verband met het onderzoek naar de ringslang, die later in het Meetnet Reptielen gebruikt werden. Inmiddels was het wel duidelijk; het herpeto-virus had mij te pakken!

Voor het NEM Meetprogramma Reptielen ben je enorm actief. Hoe ben je hier bij terecht gekomen?

Op de Veluwe was ik voor Staatsbosbeheer actief in terreinbeheer Van de Boswachter Monitoren mocht ik diverse terreinen op amfibieën en reptielen inventariseren. Hier is destijds ook een rapport van verschenen. Na het schrijven van deze rapportage was mij duidelijk dat ik meer wilde leren over vastleggen van veldonderzoek. Om data, kaartmateriaal en rapportages goed te schrijven en te interpreteren heb ik bij Ingo een stage op het kantoor in Amsterdam gelopen. Ingo hielp mij al deze informatie goed op waarde te schatten, op de correcte manier te presenteren en bundelen. Een enorm leerzame stage die mijn veldwerk een extra dimensie gaf.

Van hieruit begon ik ook na te denken hoe ik op de SBB-terreinen meer kon betekenen voor reptielen. Het antwoord kwam al snel: het uitzetten van vaste teltrajecten binnen het NEM Meetprogramma Reptielen! Binnen een paar jaar waren er 34 trajecten uitgezet en stuurde ik tientallen vrijwilligers aan. Deze trajecten zijn tot op de dag van vandaag actief en leveren een waardevolle bijdrage aan het meetnet. De coördinatie heb

Ringslang op de dijk. (Foto: Harm Hofman)

ik inmiddels overgedragen, maar ik ben nog steeds op diverse trajecten op- en buiten de Veluwe actief.

Wat biedt de toekomst?

In de toekomst blijf ik vooral doen wat ik nu ook doe. Bijdragen aan het Verspreidingsonderzoek Amfibieën en Reptielen, de NEM Meetprogramma's en vooral heel veel blijven genieten van deze soorten en hun leefgebieden!

Tariq Stark

Kamsalamander verstoord tijdens het eten van een kleine watersalamander.

Kleine watersalamander als snack

Ook Han Duinker was getuige van zo'n bijzonder moment, al had in zijn geval de kleine watersalamander niet het geluk te ontsnappen.

Want op 22 juli jl. zag Han Duinker in het Noordhollands Duinreservaat hoe een groene kikker een volwassen vrouwtje kleine watersalamander op at toen hij de groene kikker na een schepnetvangst losliet aan de oever bij het water. Hap slik weg. Hij kreeg helaas geen tijd om een foto te maken.